

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/19/2025
Identifikačné číslo spisu: 5624010483
Dátum vydania rozhodnutia: 23.04.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Martina Zeleňaková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:5624010483.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Dušana Szabóa a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci obvineného C. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 23. apríla 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 31. júla 2024, sp. zn. 3 T 41/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. B. odmieta.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj ako „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 31. júla 2024, sp. zn. 3 T 41/2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obvineného C. B. (ďalej len „obvinený“) vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku.

2. Súd prvého stupňa obvinenému podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov, na výkon ktorého obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd prvého stupňa zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 19. júla 2023, sp. zn. 7 T 11/2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 9. augusta 2023, a ktorým bol obvinenému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením obvineného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného uloženia ochranného ústavného protialkoholického liečenia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

3. Obvinený prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Petra Jančího podal 7. januára 2025 proti

napadnutému rozsudku dovolanie, v ktorom označil dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dôvodiac, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nepostupoval správne, pretože 6. augusta 2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona, v zmysle ktorej došlo aj k zmene § 38 ods. 4 Trestného zákona, ktorý by sa na neho už nevzťahoval. Obvinený namietal, že súd prvého stupňa mal vedomosť o novele Trestného zákona a jej súlade s Ústavou Slovenskej republiky, pričom sa čakalo už len na nadobudnutie jej účinnosti a napriek tejto skutočnosti prejednal jeho trestnú vec 31. júla 2024. Takýmto spôsobom teda súd prvého stupňa pri prevahe priťažujúcich okolností aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, ktorý upravoval zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3, avšak podľa novely Trestného zákona by sa na neho § 38 ods. 4 Trestného zákona nevzťahoval.

4. Obvinený vyjadril názor, že súd prvého stupňa rozhodol protizákonne, pretože napriek očakávanej účinnosti novely Trestného zákona postupoval podľa pôvodného Trestného zákona a tým porušil jeho právo na obhajobu a spravodlivý proces, pričom vzhľadom na jeho argumentáciu mal zrušiť právoplatný rozsudok v časti ešte nevykonaného trestu a v tejto časti rozhodnúť o uložení nového trestu zohľadňujúc pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa novej zákonnej úpravy.

5. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to v jeho neprospech, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku súdu prvého stupňa prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

6. K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš (ďalej tiež „prokurátorka“) uvádzajúc, že obvinený bol v konaní zastúpený obhajcom, súd prvého stupňa preskúmal návrh dohody o vine a treste a nezistil, že by v predchádzajúcom konaní došlo k závažnému porušeniu procesných predpisov, najmä k porušeniu práva na obhajobu. Prokurátorka ďalej poukázala na to, že obvinený na verejnom zasadnutí odpovedal kladne na každú z položených otázok, pričom jednou z otázok bola aj otázka, či bol obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe svojej obhajoby. Dospela preto k záveru, že obvinený svoje dovolanie podľa jeho obsahu odôvodnil podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku poukazujúc na to, že súd prvého stupňa rozhodol protizákonne, čo do výroku o treste, avšak podmienky na revidovanie uloženého trestu nie sú splnené, pretože obvinenému nebol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Podľa názoru prokurátorky zo žiadneho ustanovenia Trestného poriadku a ani Trestného zákona nevyplývala povinnosť súdu prvého stupňa zohľadniť účinnosť novely Trestného zákona, ktorá mala len nastať v dohľadnej dobe. Prokurátorka preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

7. Spis súdu prvého stupňa bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený na rozhodnutie o dovolaní obvineného 27. marca 2025.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

9. Zo spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že 9. júna 2024 mu bol doručený návrh na schválenie dohody o vine a treste, ktorá bola uzavretá 18. júna 2024 medzi obvineným a prokurátorkou za účasti obvineného, jeho obhajcu, prokurátorky a poškodeného - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok.

10. Zo Zápisnice o verejnom zasadnutí z 31. júla 2024 vyplýva, že obvinený na všetky otázky súdu prvého stupňa podľa § 333 ods. 3 písm. a) až písm. j) Trestného poriadku odpovedal kladne, pričom súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí napadnutým rozsudkom uzavretú dohodu o vine a treste

schválil.

11. Podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku Ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) alebo § 371 ods. 2 druhá veta.

12. Najvyšší súd už v minulosti judikoval, že ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby [§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku]. Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá (R 12/2017).

13. Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku Dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

14. Zhrnúc uvedené preto Najvyšší súd Slovenskej republiky uzatvára, že v prejednávanej trestnej veci obvinený nie je oprávnenou osobou na podanie dovolania proti napadnutému rozsudku, pretože ide o rozsudok, ktorým súd prvého stupňa schválil dohodu o vine a treste. Proti napadnutému rozsudku tak môže podať dovolanie len minister spravodlivosti Slovenskej republiky, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie obvineného ako dovolanie podané neoprávnenou osobou podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku týmto uznesením odmietol.

16. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.